

Silvio Vujičić
Zamatanja

Zamatanja

Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Dubrovnik i Galerija Flora pozivaju Vas na otvorenje izložbe Zamatanja Silvia Vujičića koje će se održati u srijedu 08. kolovoza u Galeriji Flora u 21 sat.

Izložba će biti otvorena do 18. kolovoza i može se pogledati svaki dan od 17 do 21 sat.

Za izložbu 'Zamatanja' umjetnik Silvio Vujičić stvara svojevrsan *remake* ranije izlaganih radova u malim dimenzijama. Smanjivanje radova čini ih još izraženije predmetima požude - fetišima. Vujičića prepoznamo po umjetničkim radovima s tekstilom ili tiskom, po provociranju norme i očekivanja, on se bavi nestajanjem, raspadanjem, smrću.

Izložba je prvi put predstavljena u Galeriji 90-6.-90 2017. u Zagrebu unutar ciklusa izložbi posvećenih temi *Uniforma*. Ovo je prvi put da se Vujičić samostalnom izložbom predstavlja u Dubrovniku.

Odabrani se umjetnički radovi odmiču od ujednačenog i zaštićenog koje pojam uniforme stvara, oni grade moć na individualiziranoj i promišljenoj doradi, od predmeta svakodnevne muške odjeće postaju skulpture. Radovi su dijelovi muške odjeće - uniforme - onemogućene prvotne funkcije - da odijeva i štiti. Taj je tekstil probušen, ostavljen da hrđa, izjeden - jetkan kiselinom, kristalima soli, ugušen i balzamiran u parafinu, 'štavljen' i obojen kardinalskom crvenom bojom. U njega je unesena priča.

Osnova svih radova je pamuk, zaštitni znaka Vujičića. Pamuk je tkan u obliku popelina, damasta ili kepera presvučenog papirom. Čak i kad poseže za starom japanskom tehnikom *burnout* otiska koja se izvorno koristi na svili - jer kiselina izjeda proteinske niti, Vujičić radije koristi pamučnu tkaninu i tretira je tako da omogući izjedanje vlakana biljnog porijekla.

Uniforma predstavlja u našoj svijesti ujednačenu, praktičnu odjeću, specifičnu za određenu grupu ljudi koja je nosi. U 16. stoljeću pojavljuju se vojske koje nose uniforme jednakih boja, a u 17. stoljeću u potpunosti nestaje oklop, što stvara potrebu da se dizajniraju usklađene odore za vojnike, što će se postepeno pretvoriti u nama danas tipične muške komade. Ono što kod Vujičića nalazimo nije odora, već ključni muški odjevni dijelovi tretirani kao fetiši. To su košulje, odijela, renesansni ovratnici, nakitnjaci (*codpiece*). Ti radovi komuniciraju na nekoliko

razina: svijetle u mraku u jednoj situaciji hrama, smanjeni pozivaju da im se približimo, imaju neobično finu doradu. Na drugoj razini, kada ih osvijestimo kako su nastali i čime su te površine tretirane, shvaćamo da ta odjeća nije rezervirana za ljude, ona nosi sjetu, tugu (umjetnički rad *There's a place around the corner where your dead friends live*) agresiju, prolaznost (*E.A. 1/1 S.V. Menswear Store #1*), a istodobno nas zaokuplja svojom estetikom.

Uvod u izložbu je motiv *Codpiecea*. U nedostatku ispravne hrvatske inačice, nazvat ćemo ga *oklopom za muške genitalije* (*nakitnjak i nakurnjak* - imaju malo drugačiju ulogu i etnografsko porijeklo pa ih ne smatram adekvatnim prijevodom, eng. *codpiece*, fr. *braguette*, njem. *Schamkapsel*). Tipičan je odjevni predmet 15. i 16. stoljeća, nastao skraćivanjem srednjovjekovnih haljina i potrebom da se prekrije strateški dio koji spaja dvije nogavice. Pronalazimo ga kao čest motiv u renesansnom slikarstvu, detalj kojeg i Vujičić u sitotisku koristi kao lajtmotiv cijele izložbe. Prvotno samo kao platneni trokutasti preklop, svoj je vrhunac doživio u renesansi kad dobiva čvršći oblik te se puni slamom i konjskom dlakom. Prema potrebi se izrađuje od metala - kao dio oklopa (*Schamkapsel*) ili kože, a istovremeno služi i kao neka vrsta džepa, pretinca i naravno, predmet je nadmetanja i dokazivanja veličine i moći. Prema povjesničarki odjeće Gundule Wolter, oklop za muške genitalije njem. *Schamkapsel*, predstavlja 'stalnu seksualnu pripravnost'; 'muško samoočitovanje' kao i 'surogat za nedoživljenu pustolovinu'. Ove okrutne opaske autorica iznosi u knjizi *Die Verpackung des männlichen Geschlechts: Eine illustrierte Kulturgeschichte der Hose*, koja predstavlja začetke i kulturnu povijest hlača, tog osnovnog i nama danas neupitnog elementa muške odjeće. Odjeća u renesansi, sjetimo se samo uredbi i zabrana vezanih za odijevanje u renesansnom Dubrovniku i Veneciji, označavala je stalešku pripadnost te je bila važan kreator identiteta. *Codpiece* nalazimo na engleskom, španjolskom i francuskom dvoru te u južnonjemačkim odjevnim verzijama *Landsknechthose*, uvijek sa svojim specifičnostima i snažnim konotacijama. Osim kao krojni (ponekad u krivulji - kao da je erektilan) i modni dodatak *codpiece* se različito tumači: kao nadomjestak za nedovoljnu muževnost Henrika VIII. koji nije mogao osigurati muškog nasljednika ili kao kamuflaža zavoja u liječenju sifilisa koji se tada proširio. Kako god, oko 1590. prezentnost istaknutog muškog spolovila s *codpieceom* polako nestaje, djelomično i zato što se kraljica Elizabeta I. (kao i crkva) užasavala ovog iskazivanja muške taštine, ali ne zauvijek. Upravo taj strateški detalj muške odjeće 15. i 16. stoljeća zadržao se i danas, posebno kod *pop, rock i metal* pjevača Michaela Jacksona i Tilla Lindemanna kao i na kostimima popularnih likova iz serijala *Ratova zvijezda, Batmana* i drugih. Vujičić bira *codpiece* kao motiv koji nosi izložbu. To je prvi od ključnih motiva muške uniforme koji nas uvodi u Vujičićev fetišizirani tekstilni imaginarij.

Na početku izložbe imamo dvije košulje, balzamirane parafinom, konzervirane za neko drugo vrijeme, neko drugo društvo, indikativnog naslova *There's a place around the corner where your dead friends live*, posuđenog iz stihova pjesme *Ein-stürzende Neubatena*. Suprotno ostalim procesima usmjerenim 'protiv' tekstila, u ovom slučaju imamo pokušaj njegovog čuvanja, suptilno prosvijetljenog komada odjeće umočenog u parafin koji nam odaje fine detalje i šavove. Mliječno svjetlo

ovog rada dozvoljava nam da se zadubimo u tišinu, koja više ne aludira na smrt, raspadanje, kao kod drugih radova, već na uspomenu. Rad umanjen na veličinu makete, tj. instalacija postavljena 2004. u Galeriji VN E.A. 1/1 S.V. *Menswear Store #1*, donosi sterilno bijelu kolekciju muške odjeće probušene pribadačama, preko kojih kapla voda, stvarajući hrđu koja nagriza tekstil. Odjeća je nenosiva, snažnog mazohističkog momenta jer bode. Ovo je jedan od Vujičićevih prvih *Gesamtkunstwerke* koji najavljuje autora koji svoj rad promišlja cjelokupno, pretvarajući Galeriju VN u neprepoznatljiv prostor - trgovinu u kojoj se posjetitelj osjeća nelagodno konfrontiran s nenosivim odjevnim predmetima, a istovremeno i razočarano, ako je pomislio da nešto može kupiti. Šok te istovremena poželjnost i odbojnost česti su pomiješani osjećaji koji se pojavljuju vezani za ove umjetničke radove.

Slično je i s neimenovanim radom *Untitled 3,4,5, - Shirt* koji predstavlja pamučne košulje pokrivene kristalima soli nakon stajanja u prezasićenoj otopini natrijevog klorida. Nagrizanje tkanine usporeno je stavljanjem u stakleni okvir. Snaga kojom Vujičić započinje procese raspadanja i nagrizanje svojih materijala i objekata odražava se i u njihovoj umjetničkoj privlačnosti. Rad *Ruff* (Ovratnik) - otisak je iz serije grafika muškog elizabetinskog ovratnika, renesansni komad koji je upamćen kao jedan od najskupljih i najprestižnijih odjevnih predmeta u povijesti. Metri i metri fine tkanine i čipke ušitirani i nerijetko podloženi žičanim konstrukcijama u bogate nabore ovratnika, znakovit su statusni simbol renesansne Europe. Zanimljivo je da Vujičić ovaj iznimno skulpturalni odjevni element donosi u rijetko korištenoj grafičkoj tehnici, koja mu dopušta da zadrži dojam prozračnosti i finoće završne obrade. Grafika je tretirana *burnout* otiskom koji je izjeo sve niti organskog porijekla, ostavljajući osjetljivu mrežastu strukturu elastičnu na kojoj se drže samo bojom zaštićeni slojevi. U ovom radu dolazi do izražaja Vujičićev interes za starim i dalekoistočnim tehnikama tiska kao i sveprisutna referenca na umjetnike i motive iz povijesti umjetnosti i povijesti odijevanja.

Na kraju, tu je i autoportret umjetnika u jednoj neobičnoj tehnici ogoljavanja - izloženi su krojni dijelovi umjetnikovog tijela. 'Štavljena' koža obojena je najplemenitijom kardinalskom crvenom dobivenom od ženki uši *košenila*, fiksirana silikonom. Upravo je taj rad ključ čitanja izložbe. Vujičić često nastupa monokromno, uvođenje značenjem nabite crvene, referenca je na rumunjsko prezime njegove majke *Roșu* (crveno), a izlaganje prve kože - u usporedbi s drugim odjevnim komadima predstavlja nulti stupanj odijevanja, u ovom smanjenom mjerilu i jednu doslovno - probodenu fetiš-lutku.

— Petra Vidović

SILVIO VUJIČIĆ rođen je u Zagrebu 1978. godine u kojem je i diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u klasi profesora Miroslava Šuteja te dizajn tekstila i odjeće na Tekstilno—tehnološkom fakultetu u Zagrebu. Djeluje kao likovni umjetnik i modni dizajner. Radove je izlagao na brojnim grupnim i samostalnim izložbama (*Frac des Pays de la Loire*; *Translife*, *International Triennial of New Media Art*, Peking; *Device_art 3.010*, *Miraikan - National Museum of Emerging Science and Innovation*, Tokio; *Inner Colors*, Platform3, München;

T-HT Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb; *Touch Me Festival*, Zagreb; *Device_art 2004*, Zagreb; *Linienstrasse113*, Berlin; *Aspects of Collecting*, Essl Museum, Klosterneuburg; *Big Torino 2000*, *Biennial of Emerging Artists*, Torino).

www.silviovujiacic.com

POPIS RADOVA

1 *E.A. 1/1 S.V. Menswear Store #1*, 2017.

MDF, tekstil, metal, led rasvjeta, papir, pleksiglas, ljepilo za beton

2 *Ruff*, 2017.

Sitotisak na pamučnoj tkanini s udjelom elastana, poliesterski konac, *burnout* pasta, drveni okvir

3 *There's a place around the corner where your dead friends live*, 2006. – 2017.

Parafin, tekstil, led rasvjeta

4 *Self-portrait*, 2017.

Tekstil, prirodna boja ekstrahirana iz ženki kukaca *košenila* (*Dactylopius coccus*), taninska kiselina, aluminijev acetat, klorovodična kiselina, silikon S1, polistireska ploča, pribadače, drveni okvir, staklo

5 *Untitled 3,4,5, – Shirt*, 2017.

Metalna konstrukcija, kristali natrijevog klorida, metal, MDF, boja, tekstil, staklo

6 *Codpiece*, 2017.

Sitotisak na tekstu i papiru

Izložba *Zamatanja* predstavljena je prvi put kao dio ciklusa izložbi na temu *Uniforma* u *Galeriji 90-6.-90* u Zagrebu 2017.

Kustosica: Petra Vidović

Postav izložbe: Mladen Donadini, Silvio Vujičić, Petra Vidović

Tekst: Petra Vidović

Zahvala: Anamarija Kvesić, Darija Turina

Foto: Jasenko Rasol

HDLU
DU

Program financiraju
Grad Dubrovnik
i Ministarstvo kulture
Republike Hrvatske